

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **J. V.**
bytem X
zastoupena JUDr. Vojtěchem Dolinou, advokátem
sídlem Lešetín IV 777, Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.7.2022, č.j. KUŽL 43045/2022,
sp. zn. KUSP 38284/2022 ÚP-S,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.7.2022, č.j. KUZZ 43045/2022, sp. zn. KUSP 38284/2022 ÚP-S, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení (dále jen „stavební úřad“), ze dne 21.3.2022, č.j. MMZL 055126/2022, sp. zn. MMZL-SÚ-114411/2021/Př, kterým byla dle § 100 odst. 1 písm. a) a § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuta žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím o odstranění stavby „Přístavba pergoly, oplocení“, X, na pozemcích st. p. X a parc. č. X, v katastrálním území X, ze dne 26.11.2018, sp. zn. MMZL-SÚ-125966/2016/Př.

I. Shrnutí procesního postoje žalobkyně

2. Žalobkyně namítá, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, napadené rozhodnutí není v souladu se zásadou materiální pravdy a je nepřezkoumatelné. Správní orgány neprovedly důkazy potřebné ke zjištění stavu věci.
3. Žalobkyně ve svém návrhu na obnovu řízení vylíčila jí dříve neznámé skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu a které nemohla v původním řízení uplatnit. Touto skutečností je ohrožení statiky jejího půdumku, které by způsobilo odstranění stavby, což doložila odborným posudkem. Žalovaný předem žalobkyni neinformoval, že tento odborný podklad není dostatečný, ani ji nevyzval k doložení jiného odborného posudku. Neučinil tak žádné kroky, aby byl dostatečně zjištěn stav věci. Pro žalobkyni tak byl postup správních orgánů nepředvídatelný. Rozhodnutí o odstranění stavby je zcela nepřiměřeným zásahem do jejího vlastnického práva.
4. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s její námitkou týkající se vnitřního rozporu v závěru stavebního úřadu o běhu subjektivní lhůty k podání žádosti o obnovu řízení. Žalobkyně poukazuje na to, že stavební úřad nejprve uvedl, že subjektivní lhůta nebyla dodržena, aby následně tvrdil, že tato lhůta nezačala běžet. Tvrdí-li stavební úřad, že odborný podklad prokazující její tvrzení nebyl předložen, pak ani subjektivní lhůta nezačala běžet, a proto ve vztahu k těmto skutečnostem nemohla ani uplynout. Žalobkyně dále odkazuje na § 100 odst. 2 správního řádu a dodává, že počátek běhu subjektivní lhůty se odvíjel od doručení odborného podkladu, který bezodkladně doložila stavebnímu úřadu. Podle žalobkyně tedy subjektivní tříměsíční lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení dodržena byla.
5. Z uvedených důvodů rozvedených v podané replice žalobkyně navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a dostatečně odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.

7. Žalovaný doplňuje, že subjektivní lhůta tří měsíců pro podání žádosti o obnovu řízení se odvíjí ode dne, kdy se žalobkyně prokazatelně dozvěděla o důvodech, o které opřela žádost o obnovu řízení. O důvodech (tvrzeních) uvedených v žádosti žalobkyně věděla již v květnu 2020, kdy je uplatnila ve své žádosti o odložení exekuce.
8. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Sporná otázka nastolená žalobkyní spočívá v naplnění zákonných předpokladů pro nařízení obnovy řízení o odstranění stavby ve smyslu § 100 správního řádu, o které žalobkyně požádala.
12. Ze správního spisu plyne, že dne 23.6.2021 byla stavebnímu úřadu doručena žádost žalobkyně o obnovu řízení o odstranění stavby (rozhodnutí o odstranění stavby nabylo právní moci dne 28.12.2018), kterou žalobkyně odůvodnila tak, že odstraněním stavby by jí i její rodině (a sousedům) vznikla vážná újma; výkon rozhodnutí stavebního úřadu by byl v rozporu také s veřejným zájmem. Žalobkyně v žádosti o obnovu řízení o odstranění stavby uvedla, že jí doposud nebyl doručen odborný podklad (od něhož se podle jejího názoru teprve začne odvíjet subjektivní lhůta), na jehož základě bude s jistotou prokázáno ohrožení majetku a zdraví osob vlivem odstranění stavby. Tuto hrozbu žalobkyně doposud opírá o neformální konzultace s odborníky (statiky), kteří jí doporučili před rozebráním stavby posoudit, co by to pro její nemovitost – půldomek (i půldomek sousedů) znamenalo. Měl by být posouzen také vliv vody stékající z přilehlého svahu k domu. Z odborných konzultací doposud vyplynulo, že dům je ve špatném stavebně technickém stavu, což se odstraněním pergoly ještě zhorší. Pergola tlačí na stěny půldomku z vnější strany a brání praskání jeho zdi. Odstraněním oplocení pak dojde k ohrožení půldomku vodou.
13. Součástí správního spisu je také emailová zpráva od žalobkyně ze dne 27.4.2020 (která byla stavebnímu úřadu přeposlána z právního odboru Magistrátu města Zlína dne 4.5.2020), v níž žalobkyně žádá o odložení nařízení exekuce a uvádí, že odstranění stavby pergoly včetně oplocení by způsobilo vážnou újmu žalobkyni, její rodině i širší veřejnosti (veřejnému zájmu). Pergola zpevňuje (stahuje) stěny půldomku, aby nedocházelo k praskání stěn. Jejím odstraněním by tak došlo k rozpadnutí půldomku, neboť pergola konstrukčně tlačí na stěny z vnější strany. Objekt se nachází přímo pod svahem a před zvýšením okraje terasy tekla Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

voda přímo do sklepních oken objektu; tato okna jsou pod úrovní vozovky. Odstraněním terasy a pergoly včetně oplocení by došlo k opětovnému zatékání vody do sklepa, což má podle žalobkyně vliv na statiku objektu.

14. Stavební úřad dospěl k závěru, že žádost o obnovu řízení ze dne 23.6.2021 neobsahuje ani jeden z důvodů pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu a nesplňuje podmínky uvedené v § 100 odst. 2 správního řádu, a proto žádost zamítl (str. 5 prvostupňového rozhodnutí). Tento závěr žalovaný po dílčím doplnění a korekci argumentace stavebního úřadu jako správný potvrdil. V napadeném rozhodnutí žalovaný poukázal na to, že žalobkyně již v květnu 2020 uvedla totožná tvrzení jako v žádosti o obnovu řízení ze dne 23.6.2021; žalobkyně tak podle žalovaného již v květnu 2020 věděla o důvodech, které následně uplatnila ve své žádosti o obnovu řízení. Proto v době podání žádosti o obnovu řízení o odstranění stavby již uplynula tříměsíční subjektivní lhůta (str. 4 napadeného rozhodnutí).
15. Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit*, anebo se *provedené důkazy ukázaly nepravdivými*, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
16. Podle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to **do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl**, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
17. Zdejší soud předesílá, že obnova řízení dle § 100 správního řádu je mimořádným opravným prostředkem, jenž představuje průlom do principu nezměnitelnosti a závaznosti pravomocného správního rozhodnutí. Účelem obnovy je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozhodnutí v případech, kdy tyto vady vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. Obnova řízení umožňuje překonat překážku věci pravomocně rozhodnuté a znovu ve věci rozhodnout. Přípustnost tohoto institutu je tak třeba vykládat restriktivně (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20.11.2014, č.j. 10 As 76/2014-44, ze dne 30.9.2003, č.j. [6 A 63/2002-40](#), č. [522/2005 Sb. NSS](#), ze dne 23.8.2005, č.j. [5 A 127/2002-42](#), č. [1343/2007 Sb. NSS](#), ze dne 13.5.2010, č.j. [6 As 39/2009-74](#), či ze dne 16.11.2006, č.j. [9 As 53/2010-81](#), přiměřeně též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.7.2007, č.j. [2 Afs 51/2006-58](#), č. [1355/2007 Sb. NSS](#) a nález Ústavního soudu sp. zn. [III. ÚS 2959/10](#) ze dne 14.4.2011).
18. Správní řád v § 100 obsahuje algoritmus, kterým je třeba tvrzené důvody, jež mají svědčit pro obnovu řízení, posuzovat.
19. Pokud jde o § 100 odst. 2 správního řádu, ten upravuje časové limity přípustnosti podání návrhu na obnovu řízení vymezené jak objektivně, tak subjektivně. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28.2.2018, č.j. 2 Azs 406/2017-32 konstatoval: „*Návrh na obnovu řízení může účastník řízení podat ve lhůtě tří měsíců od okamžiku, kdy se o důvodu obnovy řízení*

dozvěděl (subjektivní lhůta) a do tří let od právní moci daného rozhodnutí (objektivní lhůta). Obě lhůty musejí být dodrženy současně... Objektivní lhůta je pevně vymezená a začíná plynout od objektivně určitelného časového okamžiku, kterým je právní moc správního rozhodnutí. Naproti tomu **subjektivní lhůta není závislá na žádné objektivní skutečnosti (jakou je právní moc), nýbrž pouze na vědomosti účastníka řízení o skutečnostech a důkazech, které jsou pro obnovu řízení dle zákona zásadní** (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č.j. 2 As 7/2012 - 33). Řízení lze obnovit tehdy, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Musí se jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i účastníkům řízení, **jež musely existovat již před právní mocí rozhodnutí, a účastník je nemohl bez vlastního zavinění uplatnit. Pojem „dříve neznámá skutečnost“ tedy nelze chápat subjektivně jako skutečnost neznámou pouze tomu, kdo obnovu řízení navrhuje, ale v objektivním smyslu jako skutečnost, kterou účastník správního řízení znát nemohl a nemohl ji v původním řízení uplatnit** (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010 - 113).“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2018, č.j. 2 As 406/2017-32, pozn. zvýrazněno zdejší soudem). Z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu rovněž plyne další, a to věcná podmínka prolomení principu závaznosti a nezměnitelnosti pravomocných rozhodnutí zahájením obnovy řízení, která spočívá v tom, že již v původním řízení existovala pro věc významná skutečnost (tedy skutková okolnost), kterou však v původním řízení nemohl účastník řízení bez svého zavinění uplatnit. V případě, že žadatel o obnovu řízení splnění výše popsané jak časové, tak věcné podmínky prokáže, tak pro samotné povolení obnovy řízení postačí pouze pravděpodobnost, že by na základě takové skutečnosti mohlo dojít k jinému řešení projednávané otázky (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2020, č.j. 5 As 463/2019-31); to však ještě neznamená, že v obnoveném řízení vždy dojde k posouzení věci s jiným výsledkem než v původním řízení.

20. Podle zdejšího soudu správní orgány přes určité formulační nepřesnosti dospěly k jednoznačnému závěru, že nebyla splněna ani časová, ani věcná podmínka, spočívající v existenci důvodů ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, pro nařízení obnovy řízení o odstranění stavby žalobkyně. Důkazní břemeno k prokázání těchto podmínek přitom v řízení o žádosti o obnovu řízení nesla žalobkyně. Vytýká-li žalobkyně závěrům stavebního úřadu, pokud jde o posouzení splnění podmínky subjektivní lhůty, vnitřní rozpornost, tak i sama žalobkyně de facto směšuje časové údaje týkající se důvodu pro obnovu řízení, který se měla dozvědět a kterým má být tvrzené riziko narušení statiky objektu vlivem odstranění stavby. Toto tvrzení totiž žalobkyně uplatňovala již dříve, před podáním žádosti o obnovu řízení, přičemž ani neuvádí, kdy poprvé se o něm měla dozvědět, má-li jít o důvod svědčící obnově řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Na druhou stranu žalobkyně odkazuje na pozdější doložení vyjádření odborníka, z něhož teprve měla „nabýt jistotu“, tedy vědomost o takové skutečnosti.
 21. Zdejší soud má předně za to, že tvrdit hrozbu narušení statiky rodinného domu (tzv. baťovského půldomku) v důsledku odstranění pergoly a zatékání mohla žalobkyně již v původním řízení o odstranění stavby. Z jejích tvrzení (jak plynou z obsahu správního spisu) je nadto zřejmé, že minimálně část stavebních úprav byla žalobkyní realizována za účelem mimo jiné zabránění zatékání vody z přilehlého svahu; jinými slovy o ohrožení domu zatékáním vody velmi pravděpodobně žalobkyně věděla i dříve, než došlo k zahájení řízení
- Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

o odstranění stavby. Svá tvrzení přitom mohla v původním řízení nejen uplatnit, nýbrž i důkazně podložit kupř. znaleckým posudkem. Právě řízení o odstranění stavby, pakliže žalobkyně zůstala v řízení o dodatečném povolení stavby pasivní, je svým předmětem řízení, kam námitky tohoto typu spadají (aniž by zdejší soud jakkoli hodnotil úspěšnost takové argumentace žalobkyně). Pokud tato skutečnost, tj. riziko, které by odstranění stavby mělo způsobit, existovalo v původním řízení (což je jedna z podmínek pro obnovu řízení), tak z tvrzení žalobkyně neplyne nic, co by dokládalo, že takové tvrzení nemohla bez svého zavinění uplatnit dříve.

22. To ostatně dokládá i postup samotné žalobkyně, která takové tvrzení uplatnila již dne 27.4.2020; tím je vyloučeno, že by žádost žalobkyně o obnovu řízení ze dne 23.6.2021 obsahující totožné tvrzení byla podána včas (v rámci tříměsíční lhůty) a že by obsahovala informace, které by žalobkyně bez svého zavinění nevěděla dříve. Proto již bez dalšího ob stojí závěr stavebního úřadu i žalovaného o nesplnění subjektivní lhůty ve smyslu § 100 odst. 2 správního řádu, a to bez ohledu na vyjádření Ing. J. M.
23. Pokud jde o odkaz žalobkyně na datum 20.9.2021 (od tohoto data žalobkyně dovozuje jistotu o tvrzeném riziku), tak 20.9.2021 bylo společně s jejím odvoláním proti prvnímu rozhodnutí stavebního úřadu, který rozhodoval o žádosti žalobkyně o obnovu řízení o odstranění stavby, správním orgánům doručeno vyjádření Ing. J. M., autorizovaného inženýra pro pozemní stavby, označené jako „Věc: zastřešení – pergola při RD č.p. X, X“, ze dne 29.7.2021. V něm je uvedeno, že v letech 2014 a 2016 bylo provedeno zastřešení a pergola k půldomku č.p. 1252 ve vlastnictví žalobkyně. Obě stavby nebylo nutno geometricky zakreslovat a žádná z nich nevyžadovala stavební povolení či ohlášení. Na základě prohlídky na místě samém dne 14.6.2021 Ing. J. M. dovozuje, že se jedná o legální stavby, jejichž odstranění pozbývá jakéhokoliv smyslu. Budou-li odstraněny, vznikne na rodinném domě č.p. X nenávratná škoda vlivem zatékání do suterénu, což může mít za následek jeho statické narušení, a to vlivem vztlínající vlhkosti při neprovedené hydroizolaci objektu dočasného charakteru, neboť tzv. Baťovy půldomky byly realizovány s dobou životnosti max. 30 let.
24. Předně je třeba ve shodě se závěry žalovaného konstatovat, že se v případě citovaného vyjádření nejedná o znalecký posudek, nýbrž o vyjádření obsahující převážně právní hodnocení stavby, a jediné, co z něj po stránce odborného názoru Ing. J. M. plyne, je (ničím nedoložené) tvrzení, že objekt nemá hydroizolaci a vlivem odstranění stavby může dojít k zatékání do suterénu a ke statickému narušení rodinného domu (tzv. X půldomku). Ing. J. M. tedy opakuje to, co tvrdila žalobkyně již dříve.
25. Pokud tedy stavební úřad uvedl strohý závěr, že odborný podklad, na jehož základě mělo být prokázáno ohrožení majetku a zdraví osob vlivem odstranění stavby, nebyl předložen, tak ten ve spojení s argumentací žalovaného ob stojí. Žalovaný se totiž na základě odvolací námitky touto listinou zvlášť zabýval a zhojil tak postup stavebního úřadu.
26. Žalovaný uvedl, že odborné vyjádření Ing. J. M. ze dne 29.7.2021 stavební úřad správně nepovažoval za odborný podklad. Dále žalovaný uvedl, že již v době vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 26.11.2018, č.j. MMZL 150301/2018, účastníci řízení znali technický stav přístavby pergoly a oplocení a věděli, co je nařízeno odstranit. Podle žalovaného se tak nejednalo o neznámé skutečnosti, které nemohla žalobkyně v původním řízení (v řízení o odstranění stavby) uplatnit (str. 5 napadeného rozhodnutí). Žalovaný ve vztahu k žalobkyniným tvrzením skutečnostem uvedl, že nebyla dodržena subjektivní lhůta pro Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

obnovu řízení, a ve vztahu k odbornému posouzení, že nejde o podklad prokazující tvrzení žalobkyně, a lhůta tak nepočala běžet (str. 6 napadeného rozhodnutí).

27. Výše uvedené závěry správních orgánů, kdy žalovaný doplnil argumentaci stavebního úřadu, pokud jde o odborné vyjádření Ing. J. M., v rámci soudního přezkumu ob stojí. Pokud pak sama žalobkyně z této listiny dovozuje okamžik „nabytí jistoty“ o důvodu dle § 100 odst. 1 správního řádu, tak z tohoto důkazu nic takového neplyne, a proto ani v důsledku doložení této listiny běh jakékoli subjektivní lhůty ve smyslu § 100 odst. 2 správního řádu nenastal. I tu je tedy dílčí závěr žalovaného správný, neboť za situace, kdy sama žalobkyně takto ve vztahu k tvrzeným důvodům svědčícím pro obnovu řízení reálně postupovala, nemůže vytýkat žalovanému, že možnost žalobkyně dozvědět se o skutečnostech dle § 100 odst. 1 správního řádu posuzoval jak ve vztahu k žádosti ze dne 23.6.2021, tak ve vztahu k vyjádření Ing. J. M. ze dne 29.7.2021.
28. Zdejší soud k této námitce uzavírá, že zkoumá-li správní orgán podmínky časové přípustnosti obnovy řízení, pak musí postavit najisto okamžik, od kterého časový limit přípustnosti podání žádosti o obnovu řízení odvozuje (musí jít zároveň o důvody, které lze zahrnout pod § 100 odst. 1 správního řádu, a to alespoň v rovině tvrzení). Správní orgány se správně zabývaly jak datem podání žádosti o obnovu ve spojení s tam uváděnými důvody, tak i s ohledem na samotné tvrzení žalobkyně samostatně i dne 20.9.2021 doloženou listinou.
29. Na str. 6 napadeného rozhodnutí žalovaný uzavírá, že „v průběhu řízení o žádosti o obnovu řízení nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti či důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, ani se provedené důkazy neukázaly nepravdivými /§ 100 odst. 1 písm. a) správního řádu/.“ Zároveň v tomto typu řízení nebylo povinností žalovaného aktivně zjišťovat možné jiné důvody svědčící pro obnovu řízení ani poučovat žalobkyni o tom, že jí doložené vyjádření Ing. J. M. není důkazem o takových skutečnostech. Byla to sama žalobkyně, která tuto listinu coby důkaz o vědomosti o jí tvrzené skutečnosti dle § 100 odst. 1 správního řádu předložila, a správní orgány jej takto také posuzovaly. Závěry žalovaného v nyní posuzované věci z hlediska přezkoumatelnosti i věcné správnosti plně ob stojí. Námitky žalobkyně tudíž nejsou důvodné.
30. Tím jsou žalobní body vyčerpány, přičemž zdejší soud nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

31. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. října 2024

David Raus v.r.
předseda senátu